

10,000 Kr. var hele Finansudvalget igen enig om at nægte det ene Tusinde, saa at den Merbevilling, de fik i Fjor, beløb sig til i alt 9,000 Kr., og de staa i dette Aar opførte med Bevillinger til et Beløb af 55,000 Kr. Fra Socialdemokratiets Side vare vi i Fjor imod at gaa til denne betydelige Forhøjelse, fordi vi mente, at der var ved at komme en ny Aand ind i Skytteforeningerne. De ledes ind i et mere og mere militaristisk Spor, og derfor synes jeg, man maa være lidt forsigtig over for Bevillinger til dem. Det har ogsaa senere bekræftet sig, navnlig i sidste Sommer, hvor vi saa Landets Krigsminister drage rundt fra den ene Skyttefest til den anden og søge at opildne de unge Mænd i militaristisk Retning. Denne Virksomhed fra hans Side mener jeg maa gøre os betænkelige ved at gaa videre, og derfor foreslaar Mindretallet at nedsætte denne Bevilling med de 9,000 Kr., hvormed den blev forhøjet i Fjor. I den sidste Tid har jeg set i Bladene, at det er Krigsministerens Agt, at vi i Fremtiden skulle have to Slags Soldater, hvoraf den ene Slags samles i et saakaldt Elitekorps, sammensat af Folk, som havde gjort Tjeneste i en Skytteforening. Derved deles altsaa Hæren i to Dele, en almindelig Afdeling og et Elitekorps af Skytter. Jeg synes, at dette er stridende mod den Aand, der skulde raade i Hæren. Den almindelige Værnepligt forudsætter netop, at alle Soldater behandles ens, og at der ikke skabes saadanne særlige Korps inden for Hæren. Men det synes for Øjeblikket at skulle blive Tilfældet, og det kan yderligere opfordre til, at man stiller sig kritisk over for disse Bevillinger.

Med Hensyn til Bevillingen til Professor la Cour maa jeg sige, at jeg nærer ikke længere de Betæneligheder, som ere blevne udtalte her i Rigsdagen i de senere Aar. Det forekommer mig, at denne Mands Virksomhed er ved at sætte Frugt i udmærket praktiske Resultater. Jeg læste for nogen Tid siden i et Blad fra Odense et Referat af et Foredrag, som Professoren havde holdt der, og hvori han oplyste, at han nu var naaet saa vidt, at han var i Stand til at anlægge et Elektricitetsværk ved en almindelig stor Bondegaard for et Beløb af 3,000 Kr., Elektriciteten skulde skaffes til Veje ved Vindkraft. Hvis det virkelig er Tilfældet, forekommer det mig, at vi ikke kunne andet end glæde os over, at denne Videnskabsmand nu er naaet saa vidt i sine Resultater. De synes at love det bedste for Fremtiden. Jeg mener der-

for, at der ingen Grund er til at foreslaa eller gaa med til yderligere Nedsættelse af den Understøttelse, som gives Professor la Cour.

Jeg skal saa ligesom den ærede Ordfører med nogle Ord omtale Forholdene ved den grønlandske Handel. Det var meget stærke Ord, den ærede Ordfører brugte om Forholdene ude ved den grønlandske Handels Plads. Han vilde ikke kalde det, der var foregaaet derude, Tyverier, han vilde kalde det grov Slendrian, grove Misligheder, og det er jo rigtigt nok. Det er imidlertid ikke i Aar, vi have faaet disse Oplysninger, men allerede for flere Aar tilbage, idet de tre Arbejdere, som den ærede Ordfører nævnedes, allerede for 2—3 Aar siden have henvendt sig til mig og givet mig en Række Oplysninger om Forholdene ved den grønlandske Handel. Jeg spurgte disse Mænd, da de kom med disse Oplysninger, om de ønskede, jeg skulde bringe Oplysningerne videre, og at jeg skulde drage det meddelte frem i Finansudvalget. Det mente de, jeg burde gøre, fordi de syntes, at det, som gik i Svang der ude, var af en saa graverende Natur, at det burde standses. Altsaa, allerede for 2—3 Aar siden fremdrog jeg disse Oplysninger, men først i Aar er det lykkedes at komme saa vidt, som vi ere. Naar vi gennemlæse de Forhør, vi have faaet tilstillede, faar man det Indtryk, at det er rene Skinforhør, ved hvilke man ikke har ønsket at faa oplyst ret meget, og hvor man har ladet sig nøje med meget stærke Modsigelser, som ogsaa den ærede Ordfører omtalte. Formanden forklarer snart et, snart et andet: Det er ikke Skinke, men Mellemtæsk, han har ikke skjult det i en Sæk med Salt, men i en Sæk med Spaaner. Han griber til en saadan Udflugt som at sige, at han havde købt vedkommende Skinke paa en Restauktion, der blev afholdt i December Maaned. Jeg skal oplyse, at disse Restauktioner foregaa paa følgende Maade: Af de Varer, som tidlig om Foraaret eller allerede i Februar Maaned nedpakkes for at sendes til Grønland, bringe Skibene en Del med tilbage som tiloversbleven Proviant, og det er denne tiloversbleven Proviant, der sælges ved Auktioner, som afholdes om Efteraaret eller i December Maaned ude paa den grønlandske Handels Plads. Altsaa den Skinke, som den vedkommende Formand havde tilegnet sig og transporteret hjem, skjult mellem nogle Spaaner, skulde være nedsaltet i Februar Maaned, have gjort Rejsen op til Grønland og tilbage